

la faRga

revista de Salt

ANY XXII. Num 187 - febrer 2002-PREU 1,80€

Activitats del mes

CASA DE CULTURA LES BERNARDES

Expojove organitzada pel Consell Comarcal del Gironès. Informació d'estudis i treballs per a joves

PAVELLÓ D'ESPORTS

dia 10 de febrer sardanes orquestra Laietana i a continuació balls de saló

TEATRE DE SALT

DIA 2

Daniel el Higienico (Mamá quiero ser autista)

DIA 9

Sopar d'amics (Pep Antón Muñoz, Rosa Renom)

DIA 16

Ballet Nacional Bolsoy , Kiev, Moscou

DIA 22

Titus Andrònic amb 14 actors en escena

CLUB D'ESCACS DE GIRONA I SALT

DIVENDRES 1, 8, 15, 22 A 2/4 DE 10

XXVIII campionat social

DIMARTS 5, 12, 19, I 26 A LES 16 H

IV campionat gent gran

DIUMENGE 3, 10, 17, 24 A LES 9 H

9è campionat de Catalunya per equips

ACLARIMENT

A l'entrevista amb la Rosa Padrosa (La Farga nº 187), per una distracció de l'entrevistador es va passar per alt, en la relació de botigues, la de queviures de cal Cigarro, una de les més importants del carrer Llarg, situada entre cal Xicu Bonic i can Pau.

ÉS O NO ÉS?

Aquesta és la qüestió que es faria Shakespeare si hagués de tirar una carta a la bústia de Salt. Tots els que confiem en correus mirem de reüll aquesta oficina instal·lada en el carrer Francesc Macià, cada vegada que hem de enviar una carta.

Associació del Casal de Gent Gran «Les Bernardes» de Salt.

auto sport

VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE

Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

foto portada: Carme Carbó

Editorial	3
Entrevista	4
Cooperació	7
Natura	8
Salut	11
Ensenyament	12
Gent Gran	14
Esports	15
Cultura	16
Juventut	17
Opinió	18
Cartes	19
Gastronomia	21
Informació Municipal	22
Poti-poti	23

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre i quan se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Editorial

PREINSCRIPCIÓ...

Estem a les portes del període de preinscripció a les escoles. Aquests últims anys hem comprovat un augment constant del nombre d'alumnes i uns canvis socials que demanen respostes valentes i concretes, estem en una societat canviant, amb uns nous reptes que hem d'afrontar plegats: famílies, professionals i administracions.

El curs passat es va caracteritzar per un augment d'alumnes que va comportar obrir una nova línia de P3. Aquest fet va fer que tant les AMPES com els professionals engegessin un procés de converses amb el Departament i amb l'Ajuntament per tal d'estudiar i buscar respostes encarades a planificar a curt i mitjà termini el tema educatiu al poble de Salt. Aquest abraça des de 0 fins els 18 anys, guarderia, EI i Primària, Eso, Batxillerat i Cicles Formatius.

Després d'un seguit de converses, l'Administració local ha assumit les propostes de la Comunitat Educativa i junt amb el Departament s'han posat en marxa les següents mesures: la preparació dels terrenys al Mas Masó per a la nova escola de Primària, la previsió és que el setembre ja s'hi ubiquin dos mòduls de P3, la construcció d'un nou institut a la zona de la Coma-Cros i la conversió de la Vallvera en una escola d'EI i Primària.

El Consell Municipal va aprovar demanar que el poble de Salt fos considerat zona d'escolarització singular pel que significa d'augment de recursos, millora de l'atenció a la diversitat, redistribució més equitativa de l'alumnat i de les diferents zones del poble.

Cal que des de les administracions s'informi a les famílies sobre les etapes d'escolarització, l'oferta a Salt i tothom pugui rebre assessorament sobre la complimentació de la documentació, els ajuts existents ...

Les famílies ben informades i coneixedores del funcionament de les escoles del poble i dels serveis que se'ls ofereix, de ben segur que posteriorment tindran un grau d'implicació i participació més elevat a la vida escolar. Que les famílies escullin amb responsabilitat a quina escola porten els seus fills depèn del coneixement que tinguin de l'oferta educativa de Salt, del prestigi dels centres i de l'estimació

ANY XXIII-NÚM 187 GENER 2002
EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1 Tels. 972230498,
972238578
correu electrònic: cardeza@grn.es
CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Jaume Garcia, Anna Bonal, Carme Torrent i Carles Bonet
COL.LABORACIONS: Antoni Romero Jordi Casals, Xavier Sunyer, Xavier Uriarte, Mireia Masó, Josep Boó, Jordi Rodriguez, Lluís Mateu.

PORTADA: Carme Carbó
CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Ruscalleda
DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep Palmarola
ADMINISTRACIÓ: Joan Boada
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 12€.

Josep Maria Oliveras

Hem parlat amb Josep Maria Oliveras, cap del Gabinet del Rector de la Universitat Oberta de Catalunya «Quan tenia 16 anys vaig passar d'anar amb bici pel poble a fer-ho dins un cotxe oficial»

Tinc 34 anys. Sóc saltenc, nascut a la vall del Llémena. Ara visc al Baix Llobregat i em sento ciutadà compromès amb aquest món que canvia tan ràpidament. Sóc casat des de fa nou anys amb l'Eva, però encara no hem fet el viatge de noces. Les noces les vaig passar amb el rector Ferrater i l'alcalde Maragall a l'acte d'inauguració del curs de la Politècnica. La meua dona és mestra d'educació infantil. Tenim dos fills, en Guillem, de 6 anys i en Pau de 3. Sóc el cap del gabinet del Rectorat, i fa 10 anys que tinc la sort d'estar al costat del Dr. Ferraté. A més del d'identitat només tinc el carnet de conduir.

Hi ha alguna cosa que et faci perdre aquesta energia i empenya que et caracteritzen?

Per a mantenir-me en forma, sobretot intento dormir poc, descansar menys i a les estones de lleure faig de pagès. És el que sóc!

Ah...

Els meus pares formen part d'un reducte final de la

masoveria rural gironina, i jo continuo treballant-hi els caps de setmana i quan puc. Perquè el pagès, en general, es pren i veu les coses amb naturalitat, amb sentit comú i amb lògica. I, en la feina que faig, el més important és actuar amb naturalitat,

amb sentit comú i amb lògica.

Per exemple...

Perquè aquest any l'acte de graduació s'ha fet a Reus? Doncs perquè vam elaborar una estratègia lògica que defineix que aquests actes, importantíssims actes que la UOC fa de manera presencial, s'aniran fent arreu de la geografia de manera paral·lela

a la implantació dels centres de suport a les diverses comarques. Un acte d'aquest tipus es pensa i s'organitza durant tres mesos, i s'executa en mitja tarda. Ara ja hem iniciat la preparació de l'acte de l'any vinent a Lleida! Un altre exemple. Per què quan el professor Castells presenta el seu darrer llibre, *La galaxia Internet*, la invitació és només virtual i no fem la clàssica tarja de cartró per a convidar les personalitats? Crec que tenim l'obligació de fer pedagogia i de crear costum. L'altra cosa és que la societat no estigui, encara, acostumada a rebre aquest tipus d'invitacions. Per això nosaltres -que som uns privilegiats!- tenim l'oportunitat de contribuir a la creació d'aquest nou món de la societat de la informació i el coneixement.

Sempre envoltat de tantes personalitats, deu ser difícil impressionar-te...

No és qüestió d'impressió. Es tracta dels valors que t'aporten les persones quan les coneixes i les tractes, siguin perso-

En Josep M^a exercint de cap de protocol

nalitats polítiques o no. No puc negar, per exemple, que quan organitzes un acte per a la Casa Reial per primera vegada, sí que impressiona, però és més per tot el que envolta els membres de la família reial (protocol, seguretat, acompanyants, fotògrafs...) que per la relació amb les persones. Recordo la primera vegada que em van presentar el president Pujol l'any 1984. El president se'm va quedar mirant i em va dir: «Vostè és molt jove!», i la meua resposta va ser: «Sí, president; però quan vostè va començar també ho era». Tinc gran confiança en la gent jove. Sobretot en la gent de mentalitat jove! Per això el Gabinet del Rectorat està format bàsicament per molt bons professionals joves.

I llavors, tu que ho vius de prop, per què no hi ha més do-

nes rectores?

Això és el que li convindria, a la Universitat! És que aquest país encara és massa masculista.

Quan i com comença la trajectòria professional de Josep Maria Oliveras?

Quan tenia 16 anys vaig formar part de l'equip que va engegar Radio Salt, l'emissora metropolitana del Gironès. Al cap d'alguns mesos l'alcalde em va proposar per al càrrec de cap de protocol de l'Ajuntament. I així, amb 16 anys, vaig passar de portar texans a portar «traje» i d'anar amb bici pel poble a fer-ho dins d'un cotxe oficial.

Va ser una època fantàstica! Perquè, quan comences, a vegades no ets gaire conscient del que comporta allò que fas, fins que no ho rumies més tard i amb una perspectiva passada. Va ser una mica com la UOC,

perquè era un ajuntament que començava de zero (Salt havia estat annexionat a Girona durant anys i el 1983 es recuperava «la independència»! i hi havia il·lusió i moltes ganes de fer coses i realment es feien! Varem ser el primer ajuntament de Catalunya a aplicar un protocol específic per a la celebració de casaments civils.

I de l'Ajuntament de Salt a la Politècnica?

El tren s'ha d'agafar quan passa! L'interventor de l'Ajuntament de Salt va ser més tard el gerent de la UPC. Un dia em va trucar i em va explicar que al rector li calia una persona per a l'organització del seu gabinet. Li vaig dir que no! En aquell moment tenia un compromís personal amb l'alcalde de Salt, Salvador Sunyer, el qual acabava el seu mandat i la seva trajectòria pública i política al cap de pocs mesos; havia estat senador, diputat, alcalde, president del Fons Català de Cooperació per al Desenvolupament... Més tard he sabut que el rector va dir que, si s'havia estat tots aquells anys sense cap de gabinet, podia esperar uns quants mesos més.

Un home lleial.

La lleialtat a les persones és imprescindible! És la peça clau. Els qui ocupem càrrecs de confiança personal hem de tenir molt clar que ens devem a la persona que lidera aquella institució. Si no hi ha lleialtat, fidelitat, no hi ha confiança. Si

Arri tatano, un passeig relaxant

no hi ha confiança, ja podem plegar! El més interessant, però, és poder-ho fer amb llibertat, amb plena confiança i regir-se pels valors humans i professionals.

I des de llavors ja no t'has separat d'en Ferraté?

Quan vaig arribar a la Politècnica, la gent que coneixia el Dr. Ferraté, que tenia fama d'anàrquic, em deien que duraria tres mesos en el càrrec. Ja fa més de deu anys d'això! *El rector és el teu gran mestre?* Sí, sense cap mena de dubte. De

fet, he tingut molta sort a la vida perquè he tingut grans mestres. No tinc titulació universitària, però des dels 16 anys que estic cursant la carrera universitària de la vida, amb responsabilitats, prenent decisions i equivocant-me, i, per tant, aprenent. Salvador Sunyer, alcalde de Salt, conegut popularment com «el Tierno Galván català», va ser un gran mestre, per a mi i per a molts polítics d'aquest país. I evidentment Gabriel Ferraté és el gran mestre, sobretot per una cosa molt senzilla, però que

no tothom és capaç de saber fer: senzillament, el rector deixa fer. Confia enormement en les persones que té al voltant.

Explica'ns l'alegria més gran viscuda a la UOC.

Moltes. Diria que una cada dia. Una de molt important és quan el Parlament de Catalunya aprova per unanimitat la Llei de reconeixement de la UOC. Això vol dir que la UOC era una clara necessitat existent. A més, per a mi va ser doble l'alegria. El període de gestació de la UOC coincideix amb el primer embarç de la meua dona. En Guillem va néixer hores abans que el Ple del Parlament aprovés la UOC. A la UOC hi ha alegries constants perquè tenim una manera de ser i de fer que tot allò negatiu som capaços de convertir-ho en positiu, i guanyar-hi encara més!

I així hem arribat on som...

Resulta apassionant pensar que la UOC s'ha iniciat des de zero, i en tan poc temps, creant i innovant a cada moment, elaborant teories i nous conceptes constantment. Avui ja tenim més de 20.000 estudiants. Tot just som al començament. Com diria la meua àvia «I, espera't l'aigua que baixa». Crec, ben sincerament, que la «UOC apassionant» comença ara!

Antoni Romero

S'inicia la recollida selectiva de residus

El municipi de Salt ha començat la recollida selectiva de la fracció orgànica de les escombraries, sota el lema «tu pots fer que dels

neteja i es realitza cada dia, o bé 4 dies a la setmana, depenent del lloc. Per tal que la ciutadania i els establiments que generen una

adherits a la recollida de la fracció orgànica (disposen d'un adhesiu que els acredita com a col·laboradors). També hi participen centres educatius, residències i els mercats municipals. Se'ls ha repartit cubells de 25 litres per ajudarlos en la separació. Posteriorment, s'han fet xerrades a les aules de primària i secundària per sensibilitzar els escolars de Salt en la recollida selectiva. En aquests moments s'està visitant els domicilis propers als contenidors de matèria orgànica, i hi ha punts informatius itinerants a algunes places, amb el repartiment de 3000 cubells per a facilitar la separació domèstica dels residus orgànics. A més a més es fa una tramesa a totes les cases de postals informatives de la recollida. Al llarg del mes de gener es faran diverses visites guiades a la Deixalleria Municipal i a la Planta de Compostatge de Santa Coloma de Farners, on tot-hom hi és convidat. També durant el gener, la biblioteca de Salt dedicarà un espai per a difondre aquesta temàtica, i s'hi explicaran contes ecològics per a la mainada. Si vols més informació o t'interessa participar en els actes previstos durant la campanya de sensibilització, pots trucar-nos a la Oficina Ambiental per l'Agenda 21 al telèfon 972 235128.

Grup d'Ed.Amb. ANG

L'ambibus va estar uns dies estacionat a Salt

contenidors en neixin flors». Els residus orgànics són les restes de menjar i de la cuina (restes de fruita i verdura, restes de carn i peix, paper de cuina i tovallons bruts, closques d'ou i fruita seca, marro de cafè i restes d'infusions), així com les restes menudes de jardineria, la qual cosa suposa el 40% de la brossa de casa nostra. La separació domèstica d'aquests residus evita la seva incineració i permet que es reciclin a la planta de Santa Coloma de Farners, on es converteix en compost, un adob útil en jardineria, agricultura, ... Inicialment s'han instal·lat 50 punts de recollida als carrers i places de Salt, amb uns contenidors de color marró clar de 240 litres de capacitat. Aquests contenidors per a matèria orgànica s'adrecen a tots els veïns de Salt. La recollida l'efectua el servei de

quantitat important de residus orgànics coneguin aquesta nova re-collida, s'està duent a terme una campanya informativa perquè tothom sàpiga com participar en la recollida i perquè és important que hi col·laborem. La campanya de difusió es va iniciar el novembre amb la vinguda de l'AMBIBUS, un autobús del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, que va portar una exposició sobre els residus orgànics i la seva recollida i tractament. L'AMBIBUS va ser visitat per més de 600 escolars i per veïns de Salt. La col·locació dels contenidors al carrer es va fer a mitjans novembre, coincidint amb una visita personalitzada a tots aquells establiments i centres que generen un volum considerable de residus orgànics. Com a resultat, ja hi ha més de 70 establiments comercials

Els Aurons

Els aurons, erables, falsos plàtans, blades i negundos, són arbres que han estat agrupats pels botànics dins el gènere Acer. Es tracta d'arbres no molt grans, de fulla caduca i oposada i en general monoics (només unes de les espècies que trobem a Salt és dioica).

El fruit és una disàmara, molt característica, en la qual la llavor està rodejada per una membrana allargada que en facilita la dispersió (aguanta la llavor en l'aire quan es desprèn de l'arbre i el vent la pot allunyar), l'angle que separa les dues sàmars permet distingir fàcilment les diferents espècies.

A Salt en trobem 5 espècies, 2 que es troben en la seva zona de distribució (l'auró blanc i el negre), 2 que si bé es troben a Catalunya no són propis de la nostra zona (el fals plàtan i l'erable) i un de forani, el negundo.

L'AURÓ BLANC (Acer campestre)

És un arbre, malgrat que pràcticament sempre el trobem en forma d'arbust, d'escorça grisa i molt clivellada, les branques joves acostumen a tenir molt de suro. Les fulles tenen 5 lòbuls, són lluent i amb el marge lleugerament pelut.

Les flors són verdoses i molt poc vistents. Les ales dels fruit estan molt separades (uns 180 graus).

A Salt és un arbre rar, només n'hem localitzat alguns exem-

plars esparsos a les vores del Ter (a la bassa de les Cigonyes, al Mirador de Rocacorba i a la Pilastra), també n'hi ha un exemplar a darrera l'Institut. Cal fer esment d'un exemplar extraordinari que hi havia al marge del Pla de l'Estacada de Montfullà i que malauradament va sucumbir a la pressió urbanitzadora.

L'AURÓ NEGRE (Acer monspessulanum)

També el trobem sovint en forma arbustiva. Té les fulles amb tres lòbuls enters, molt ben definits. Les ales del fruit formen un angle molt més

tancat que l'espècie anterior.

A Salt només n'hem trobat 2 peus al Mirador de Rocacorba, integrats dintre una bardissa de roldor i sanguinyol.

EL PLÀTAN FALS (Acer

pseudoplatanus)

És un arbre més conspicu que les espècies precedents. Amb les fulles palmades i partides en 5 lòbuls i semblants al plàtan, que a la tardor, abans de caure, prenen un color vermell fosc fàcilment detectable enmig del bosc. Les ales del fruit presenten un angle amplament agut o feblement obtús.

És un arbre propi de muntanya. Els exemplars que trobem a Salt són híbrids de jardineria, els trobem plantats als carrers i places i també n'hi ha un grup prop del Rocòdrom del Salt de la Maçana, que va ser plantat pels amics de les Deveses i provenien de l'antic viver municipal.

Negudos a la fabrica de marbres Boada

L'ERABLE (*Acer platanoides* subsp. *platanoides*).

Semblant a l'espècie precedent, però amb els lòbuls de les fulles no tant profundament dividits (els botànics en diuen

palmatífides). Les ales dels fruits formen un angle obtús. És un arbre propi de muntanya.

Els 2 únics peus que hem localitzat a Salt són híbrids de jardineria i provenen de l'antic viver municipal. Són plantats al costat del Rocòdrom, prop del Salt de la Maçana.

EL NEGUDO (*Acer negundo*)

El negundo, més conegut com a Arça (per deformació del nom genèric llatí *Acer*), és un arbre amb fulles compostes, dioic (amb peus masculins i femenins). L'escorça és grisamarronosa i clivellada. Les ales dels fruits formen un angle agut.

Es originari de la costa est d'America del Nord i a mitjans del segle passat va ser utilitzat

molt en jardineria urbana perquè és un arbre sofer, de creixement ràpid, que aguanta bé les podes i no pateix gaire malalties. Eren els arbres que hi havia al Passeig, i els de bona part dels carrers del poble. Poc a poc han estat substituïts però encara en queden a la zona esportiva, alguns d'esparsos a jardins del poble i alguns de naturalitzats a la vora del riu.

Només restaria la Blada (*Acer opalus*), que fins ara no ha estat localitzada al poble. L'exemplar més proper que coneixem és al xaragall de la Font d'En Coromines de Sant Gregori.

SERS

Xavier Sunyer i Bover
Fotografia: Josep Plana

pauli
GESTORIA API

núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35 - Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Paisos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - SALT

FRADERA PINTORS

Passeig Josep M^o Folch i Torres 21-17190 SALT
Tel i Fax 972239666 - Mobil: 629738318

Per què val la pena coneixer el sud?

El Perú és un país de grans contrastos foto:Carme Carbó

Anem caminant enmig de la intensa xafogor... envoltats de natura... al bell mig de la selva amazònica, encerclats per un grup d'infants i joves aguarunes, dels jíbaros.

Mostren el rostre bru i la mirada clara i encuriosida. Som a una de les zones del Vicariato de Jaén, al nord-est del Perú. Allà on neix l'amazònia!

Voldríem copsar tota la bellesa d'aquestes terres calentes a frec de la frontera amb l'Equador. Ens agradaria poder transmetre allò que els nostres ulls capten, però la immensitat i la bellesa que ens abraça fa que ens sigui costós.

Perú és un país d'enormes contrastos i realitats ben diferenciades: la selva amazònica, la zona urbana i la part rural conformen un seguit de comunitats i pobles enllaçats per unes característiques punyents: pertanyen als anomenats països del Sud, en oposició amb el nord, massa vegades consumista i insolidari. En aquest recorregut pels diferents indrets de Jaén (Perú) compartim amb els aguarunes de les escoles de la selva; amb el personal sanitari dels dispensaris de Jaén, Chiriaco, Huarandoza; amb els infants de les escoles de Santa Fe de las Naranjas; amb el grup de rondas campesinas; amb el col·lectiu de minusvàlids de Jaén; amb la comunitat rural

de Panchia... Seria un llistat ben llarg, sobretot per la intensitat del moment viscut i per l'escalfor rebuda que hem tingut a cada un dels indrets.

Un dels objectius de la nostra estada és el seguiment dels projectes de cooperació que tenim endegats en aquestes contrades. El poble de Panchia ens pot servir d'exemple per aquest breu relat: allà en diuen «trochas carrozables» quan el camí per arribar a una comunitat és possible amb «carro». Això sí, cal que sigui tot terreny. Les hores són llargues, cinc, sis... el camí dur, plegat de dificultats però amb uns paisatges brillants.

L'acollida sempre és càlida i afectuosa. La situació pel que fa a les infraestructures és de molta dificultat: no hi ha xarxa sanitària, ni dispensari mèdic, ni clavegueram, ni enllumenat, ni... ni... Visitem la casa comunal, allà on es reuneixen per discutir i proposar millores per al poble, on tenen muntat els primers cursos de capacitació laboral. Parlem, dialoguem, compartim. Ens transmeten l'esperança en el futur que tenen. Ens impacta molt aquesta estada en aquest paratge de l'anomenada realitat rural de Jaén.

A la ciutat de Jaén ens posem en contacte amb el grup de minusvàlids. Les dificultats que tenen per desplaçar-se per la ciutat són inimaginables: carrers sense asfaltar, sense voreres, alts i baixos

Que s'acosta la Grip!

constants... i enmig de tot unes cadires de rodes molt precàries. Els projectes que tenen són molts, entre ells la construcció de la casa taller de fusteria per possibilitar la seva inserció laboral. Compartim un sopar tots plegats com antics companys i ens engresquem amb les ganes de viure i transformar la societat que ens comuniquen.

Quan tornem a ser a Lima just per agafar el vol per retornar a Salt, tots tres, la Carme, en David i en Jordi, ens sentim més propers d'aquesta gent, d'aquestes terres, d'aquests Perú que ens traspasa la seva màgia. Però també ens sentim més units nosaltres, com si aquesta estada fes possible augmentar la nostra coneixença i ens contagiés per continuar junts en aquesta tasca.

Crec que conèixer terres llunyanes pot ser útil, entre altres coses, per revitalitzar el que tenim nosaltres aquí al nord, «els problemes» i les dificultats. Si aquesta coneixença la podem fer a partir d'una comunitat germana, els beneficis emocionals, afectius, de vida plena... augmenten considerablement i ens apropem a un dels sentits que té la pràctica de la cooperació, que és el de compartir el dia a dia per anar sempre endavant.

Jordi Casals

www.agermanamentperu.com

L'hivern és l'època més freda de l'any i la més sensible a patir refredats i constipats. Hem après a tractar aquests símptomes mitjançant els fàrmacs de la farmàcia més propera. Però hi ha sistemes alternatius que són molt eficaços i de fàcil aplicació.

Freqüentment quan estem engripats tenim febre, mal al cos, manca de gana i ens trobem realment molt malament.

És el moment de fer repòs. Passar uns dies al llit és molt convenient. Si tenim molta febre combinarem dues maneres que són aparentment contradictòries.

Farem un bany d'aigua tèbia o fresqueta durant 5', de 2-3 vegades al dia i després ens abrigarem. Alternarem aquesta pràctica amb una sudoració a base d'embolicar-nos amb una manta, prendrem una infusió de saüc o de til.la calenta i al costat o als peus una o dues bosses d'aigua calenta, així durant una hora, de 2-3 vegades al dia.

Al llarg del dia ventilarem l'habitació i que hi entri la llum del sol. La calefacció controlada i en molts dels moments del dia que no sigui encesa.

És el moment de dejunar. Deixarem de menjar coses sòlides durant uns dies, que és una garantia per no aparèixer certes complicacions infeccioses i afavorir el control de la febre.

Prendrem caldos vegetals calents a base de porros, ceba,

alls, col, api, naps i pastanaga, fruites i hortalisses en forma de suc de poma, pera, llimona, mandarina, raïm, taronja, pinya, pastanaga i remolatxa. Quan ja ens trobem una mica més bè, és molt agraïda la compota amb poma, pera, taronja, la pela de la llimona o de la taronja, panses, figues o prunes seques en companyia de la canyella.

Tot bullit amb molt poca aigua, a foc lent, durant una hora.

És el moment de preparar alguna de les plantes medicinals conegudes per tots com són la menta, la farigola, el malví, la regalissia i l'orenga.

Ben calenta amb una mica de mel és una medicina molt bona per estobar les mucositats. També pots obrir una ceba sencera, col.locar-la al costat del teu llit i deixar-la tota la nit, t'ajudarà a treure les mucositats.

És el moment d'evitar certs fàrmacs com són les aspirines, els antitèrmics, els antigripals i els antibiòtics.

Molt de compte amb la vacuna de la grip que s'aconsella sovint per evitar les gripes. Moltes vegades provoca la grip, paralitza el cos i pot inclús alterar el ronyó.

A més a més no és cap garantia de protecció.

Xavier Uriarte

Balanç d'un Nadal del S.XXI

Tot just acabem d'estrenar un nou any, i amb ell enrere ha quedat el Nadal, l'època de l'any que hauria de ser la més solemne i reflexiva, però que en realitat és, ara com ara, la més consumista i "globalitzadora" de totes, tot entenent la globalització com el sistema econòmic que converteix els països rics en més rics, i els pobres en més

pobres i dependents dels primers. Aquest llop vestit amb pells de xai que entre tots estem alimentant i engreixant ens hipnotitza, com el cant de les sirenes a Ulisses, perquè comprem i gastem sense soltar ni volta, alhora que arrasa al seu pas els autèntics valors humans (tolerància, respecte, solidaritat, amor...) i socials més nostrats; les tradicions, l'essència de la nostra cultura milenària, perquè per a ell només és bo el que es pot vendre

i comprar.

El més preocupant és que, a això, hi estem contribuint tots, amb el consumisme gregari i forassenyat de les dates nadalenes, que senyoreja les nostres febles voluntats i, per suposat, les nostres butxaques. Podem preguntar-nos: per què ens succeeix?, doncs perquè la suposada "soci-etat del be-

nestar" en què vivim ens inculca a cops de talonari i d'anuncis televisius que l'Amor que sentim per als qui estimem ha de ser directament proporcional a l'import dels regals que els fem. Per a molts, el Nadal es mesura quantitativament.

La conseqüència d'aquest contrasentit és que la mainada, empellida pel mimetisme, només atorga importància al valor material de les coses, a allò que es veu i es toca.

D'aquesta gran contradicció també en surten perjudicades les nostres tradicions, gresol de cultures ancestrals (pobles preromans: ibers, celtas; romans, jueus, àrabs), que hem anat consolidant al llarg del temps fins a convertir-les en nostrades,

i que ara comencen a dil·luir-se davant la massiva arribada de tradicions d'arrel anglosaxona com el Hallo-ween, Papa Noël; d'Europa Central: Santa Klaus, Pomouki, l'arbre de Nadal, calendaris de l'advent, amic invisible, etc., que vénen trepitjant fort tot intentant, amb l'ajut interessat dels mitjans de comunicació, fer-se un lloc dins la nostra societat del consum només pel fet de ser vendibles.

Fa anys que sentim a dir, a mena d'amenaça, que la festivitat de l'Epifania o Reis serà bandejada del nostre calendari litúrgic en favor del dia de Nadal, com fan als països anglosaxons, ja que els regals els fa al nostre país cada cop més Papà Noël (em resisteixo a anomenar-lo Pare Nadal, a la catalana, simplement perquè la nostra cultura no té res a veure amb aquest senyor grassó vestit de vermell i blanc, els colors de l'etiqueta de la multinacional que el va popularitzar així en una campanya publicitària l'any 1939, la Coca-Cola).

Una altra de les paradoxes del Nadal que més em sorprèn cada any que passa és que siguin precisament els pares que es vanten de ser ateus, agnòstics, allunyats de qualsevol creença religiosa i, per tant, ideològicament independents -sols en teoria-, els primers a sucumbir davant el cant de les sirenes del monstre del consumisme globalitzador i entestar-se a celebrar-ho tot,

“perquè és bo que la mainada ho conegui”. Gran equivocació. Una cosa és fer-los conèixer les tradicions d'arreu com a part d'una formació cultural que l'escola reforçarà, però una altra de molt diferent és celebrar-les totes a tort i a dret. De vegades no n'hi ha prou amb tenir bones intencions i, molt menys, utilitzar-les com a excusa per “deseducar”.

Entre tots, estem fent perdre el nord als nostres petits, futurs homes i dones del demà, i estem creant una generació de petits tirans materialistes que només valoren les coses pel seu preu, perquè potser ningú no els ho ha dit o perquè encara no han descobert que les coses més importants de la vida són aquelles que no ho semblen: “perquè l'essencial és invisible als ulls”, com sàviament ens advertia Antoine de Saint-Exupéry a la

seva petita obra mestra *El petit príncep*.

L'Amor a la vida, als sers humans, sense dubte el valor més complex i important de tots és invisible, però és l'única esperança que ens queda per intentar adobar aquest món malmès per tants despropòsits: terrorisme, guerres, fam... No podem tancar els ulls a la realitat: cada dia que passa, mig món necessita més de l'altre mig. I aquests últims som nosaltres. De moment.

Cal que reflexionem i que ens impliquem seriosament en l'educació dels nostres petits prínceps i princeses des del nucli familiar en primer lloc, atès que la família és la columna vertebral de l'educació de l'infant que el marcarà com a persona adulta -per bé que molts pares deleguin injustament aquesta responsabilitat en

l'escola-, i des de l'escola i les institucions en segon lloc, com a reforç, no només amb belles paraules, sinó amb fets.

Aquest any ja no hi som a temps perquè el Nadal ha quedat enrere, però fóra bo intentar-ho de cara a l'any que ve. Ja ho diu la dita: Més val tard que mai. Segur que l'esforç paga la pena.

Mireia Masó i Cerdà
Professora de l'Escola
Vilagran de Salt

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

IV congrés Nacional de la Gent Gran

El maig de l'any 1998 es va celebrar el III Congrés Nacional de la Gent Gran, al Palau de Congressos de Barcelona i ara anem pel IV Congrés per als propers dies 23 i 24 de maig. Quins temes es debaten en aquests congressos i quins resultats aporten? Primer de tot diria que passen molt desapercebuts per a la gran majoria de jubilats i que penso que el motiu de celebrar-los es més el ressò propagandístic que l'utilitari.

Potser ja n'hi ha prou, tampoc els jubilats se'n preocupen massa del que allí passa, i també podria ser que no se'n preocupen perquè la realitat de la vida els ha tornat escèptics i es refien més del que toquen que de cent promeses i que no cal encaparrar-s'hi, que

els que manen faran el que els sembli més oportú, d'acord amb els seus interessos. Aquí està el gran error, perquè els que manen, al veure la conformitat dels administrats, creuen que ho fan admirablement bé i no cal esmerçar-s'hi més.

Com en l'anterior Congrés hi haurà tres ponències a debat Per tal motiu s'ha sol·licitat a tres persones, la Sra. Maria de la Pau Gener, el Sr. Salvador

Cardús i el Sr. Àngel Castiñeira, que elaborin uns textos que serviran de marc de reflexió de les tres ponències amb els títols següents: *Un país per a tothom* (Aportació de la gent gran en la perspectiva del nou mil·lenni), *L'atenció a la persona en el marc de la societat del benestar* (L'atenció a la persona gran), *Civisme i participació* (El paper actiu de les persones grans en la societat).

Els delegats del congrés treballant en comissió

A partir d'aquests textos una comissió elaborarà un qüestionari que s'enviarà a totes les associacions de Gent Gran i a tots els Consells Comarcals perquè hi diguin la seva. Segons les respostes obtingudes s'elaboraran les ponències i el document que en resulti s'enviarà a tots els delegats perquè hi facin les esmenes que creguin convenients, que serviran per elaborar l'articulat de les ponèn-

cies que es presentaran al Congrés per a la seva aprovació. El document no podia estar més obert i ben preparat, ara cal la voluntat dels delegats de participar-hi. Els delegats de tot Catalunya seran 1.378, dels quals corresponen 19 a la comarca del Gironès, que són nomenats pel Consell Comarcal.

Què en resulta de tot plegat? Bé, són unes jornades de debat il·lusionador per a qui les

assumeix, en què sembla que ets algú, però el que s'aprova queda a mans del Govern de la Generalitat i en alguns casos depèn del Govern Central que per un motiu o altre s'allarguen en el temps fins arribar al pròxim Congrés, on, per tenir

temes de debat, sortiran a rel·luir altra vegada les mateixes qüestions: les pensions de viduïtat, l'assistència sanitària, les places geriàtriques, l'aportació fiscal, etc. Això sí, ets tractat a cos de rei i a qui li agradi passar-s'ho bé menjant i escoltant bones actuacions musicals, que s'hi apunti.

Ramón Torramadé

Club petanca Salt

Entre partida i partida un bon àpat dona molta alegria. f:G.A.

En primer lloc desitjo a tots els amics de la petanca que l'any de l'euro sigui tant o més bo que el passat 2001, també espero que per al Club Petanca Salt sigui un any profitós i ple de èxits esportius, de moment s'ha concretat el «fitxatge» d'alguns jugadors i jugadores de primera fila que esperem ens ajudin a conquerir les fites que tots volem per al nostre club.

Com sempre, es continua disputant la lliga dels dissabtes a la tarda amb molt bona assistència de jugadors, el mes de desembre els guanyadors varen ser, en 1er lloc Quim Parés, 2n Pepita Cobos i 3r

Xevi Mir, els quals van rebre el seu premi de mans dels membres de la junta.

També la lliga dels diumenges al matí és un èxit tot, i que la fred i el glaç no ajuden gaire. Cada diumenge una mitjana de trenta jugadors ens trobem a les dues del migdia per gaudir jugant a petanca i així estar en forma per als propers compromisos importants que començaran possiblement el mes de març, com són els campionats provincials, copa president, i els diferents torneigs que s'organitzen durant l'any.

Com és tradició el passat 26 de desembre es va celebrar el

trofeu memorial Josep Ce-brian en memòria del qui fou un gran treballador del casal i de la petanca. Tot i la fred que ens ha acompanyat aquests dies, a dos quarts de nou del matí es comença la competició. El sistema de joc 4 grups de 4 equips es clas-sificaran els 4 primers que es varen enfrontar entre ells per a la classificació final que va ser la següent: Iolanda Jorque-ra, Narcís Ros i Josep Boó, en 2n lloc Antònia Curt, Pere Palou i Joan Vilar, els 3rs la Tripleta de Josep Jorquera, Toni Ortiz i Narcís Agustí i els 4rts la dupleta de Gregori Anton i Joan Roldan. El president del casal de jubilats Sr. Joan Boada va fer lliu-rament dels tradicionals lots de Nadal als guanyadors i d'una ampolla de cava a tots els jugadors, tot cedit gentil-ment pel casal. També a les tardes dels di-lluns, dimecres i divendres es juga la lliga d'hivern per a jubilats amb una molt bona assistència de jugadors.

Josep Boó

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@gm.es
Horari: de dimens a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servici Oficial: c/ Mercè Rodareda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dimens a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.gm.es/gudayol>

Un taller de fusteria

Clar i Català

FILAR PRIM

L'altre dia en un restaurant vaig sentir un veí de taula que demanava al cambrer on era el «**la-vab**» i ahir a l'autobús parlaven d'un mercat on podies triar «**llenguat**» o «**llobar**» a molt bon preu.

Aquests benintencionats ciutadans devien sospitar que aquests mots no eren catalans perquè se'ls feia sospitosa la terminació en «**o**» àtona i els escurçaven pensant que si del **gato** en diem gat, del **La-vabo** se n'havia dir **Lavab**.

No. El fet que la majoria de mots acabats en o àtona com **tonto**, **grifo**, **bueno**, **malo**, **rato**, **luego**, **etc.** siguin castellanismes evidents, no vol pas dir que tots els vocables que hi acaben ho siguin. Per exemple, d'un cotxe en podeu dir un **auto**; d'un lladregot, un **caco**; d'un Crec en un Déu, un **Credo**; de l'estat del compte corrent, un **saldo**; i del que mana més, l'amo, però no el **duenyo**.

Continuarem el més que ve, si no ha ha res de nou.
Salvador Sunyer

Els fills de la família Juncà per mediació de Jaume Gauchia i Gorgoll ha fet acte de donació al Museu de l'Aigua de Salt d'un conjunt complet d'eines pertanyents a una antiga fusteria de Salt que havia desplegat la seva activitat en l'actual immoble del carrer Major que actualment ocupa la farmàcia Devesa.

Aquest conjunt d'eines són de principis de segle i pertanyien a un fuster anomenat Josep Xifra i Xifra, fill de Sant Gregori. El senyor Xifra es va instal·lar a Salt a principis del segle XX arran del seu casament amb la Joaquina Tubert, els pares de la qual tenien la fusteria abans esmentada. A través del seu casament amb la Joaquina Tubert, el senyor Xifra passa a regentar la

fusteria fins el 26 de juliol de l'any 1936, data en la qual es converteix en una víctima més de la guerra civil espanyola, en caure afusellat per un escamot armat en la carretera de Sils.

El matrimoni Xifra i Tubert no va tenir fills, i es varen afillar a dos nebots seus: en "Mota de la fusteria", nebot d'en Josep Xifra i en Llorenç Juncà i Tubert, nebot de la Joaquina Tubert. Aquest darrer es faria càrrec de la

El senyor Josep Xifra nascut a Sant Gregori

fusteria un cop mort el seu oncle.

Un cop acabada la guerra civil, la fusteria torna a reempendre la seva activitat que es va desenvolupar de manera ininterrompuda fins l'any 1975, data en la qual va finalitzar la seva activitat.

Aquest conjunt d'eines que ha donat la família Juncà, deixant de banda la seva vellúria, té el valor de ser sencer i íntegre. D'altra banda el seu estat és impecable, gràcies a la sensibilitat de la família cap aquest conjunt d'eines de fusteria format per 107 objectes que tot plegat configura una col·lecció interessant i completa. Aprofitem l'avinentsa per agrair a la família Juncà la seva generositat cap el poble de Salt en fer aquest acte de donació al Museu.

Andreu Bover

És un problema ser jove?

No hi ha cap dubte que el pas de les generacions sempre ha comportat punts de vista diferents, que els anys s'han encarregat de situar. Avui parlem amb companys que viuen aquesta situació i de les seves converses en surten aquestes opinions:

Viure la joventut no és gens fàcil. El món ens l'hem trobat així i per molt que hi pensis no podem fer res per canviar-lo, sents una gran impotència i per més voltes que hi donis penses que t'han inclòs en una roda que forçosament has de seguir.

Adela

Ser jove comporta una sèrie de problemes que has d'afrontar el millor que puguis. Has d'estudiar sense voler fer-ho, per falta d'una ocupació remunerada, i el treball precari sembla fet expressament per desmotivar-te. Llavors et perds i no reaccions davant determinades situacions que la societat t'obliga a passar.

Àlex

El tema de les drogues és un dels més comentats entre els joves. Pots entrar en un joc

desconegut que la mateixa prohibició t'incita a participar. Els joves no troben cap al·licient que els motivi i per això l'alcohol i altres substàncies tenen tanta acceptació.

Jordi

Ser jove té molts problemes, t'adones que les teves relacions amb la família no són bones. La gent més gran et diu que avui dia ho tenim tot solucionat i que vivim com ens dóna la gana. Saben realment el que diuen? Els temps canvien i la gent gran se situa en el seu temps com si la vida fos inamobible.

Lluís

Les drogues són també un tema freqüent entre el jovent. Tot i reconèixer el perill, a vegades he estat pensant de provar-les. He dit no! Ara, que el sistema tampoc tampoc t'ajuda en res. Quin futur ens espera?

Carme

No veig el camí a seguir... Sembla que el meu entorn, els pares, els professors d'institut, ... , s'hagin posat d'acord per complicar-me la vida. A mi em sembla que els joves tenim

molts problemes que no tenen una solució fàcil, a vegades t'arriben a agobiar tant que podem caure en profundes depressions i, pitjor encara, podem tirar per camins més perillosos.

Sandra

Tots els nois i noies que ens trobem en certa edat hem d'escoltar sovint a les persones grans com ens sermonegen amb consells que mala gràcia et fan. De tot plegat se'n desprèn que és difícil la relació entre generacions, un mal que s'arrossega sense un horitzó que t'encamini i t'orienti. Quin futur ens espera?

Marta

No hi ha dubte que els joves ho tenim difícil, segurament que podríem anar omplint pàgines amb opinions semblants d'un part molt important d'amics i coneguts. Segur que les nostres opinions no faran forat enlloc. Això sí, que en quedi constància.

Jordi Rodríguez

SERRALLERIA

V Lluís Valentí, S.L.

Ferro i Alumini
carrer Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 237500-17190 SALT

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA
I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig Països Catalans 56- 17190 Salt
Tel. 972 23 37 31- Fax 972 24 11 81

TEMPS DE TEMPS

Quan parlem d'abans, vol dir que alguna cosa ha canviat. Recordo, quan era molt jove, el parvulari de les «Escuelas Nacionales» la sra. Mestra, el sr. Calet, el sr. Sunyer, sr. Custal i d'altres, el temps no era el d'ara.

Feia molta fred: de fred, tramuntana forta i freda i també plovia molt, en quantitat i de dies. Els estius eren calorosos, com ho recordo en anar a portar beguda i menjar quan segaven. Però els hiverns, molt més freds que avui, solia nevar, molt i llavors no es parava la vida, ni els treballs en general. Recordo que, els paletes aprofitaven aquestes inclemències per fer petits «remiendos» dins les cases. Els pagesos ho aprofitaven per esmolar les eines, fer les rodes a Cal Ferrer, desgranar el blat de moro a les pallisses i graners amb un tràmec entre les cames.

Leu nevades eren una saó per la terra, un bé del cel. Els carrers eren uns fangals, ja que no estaven asfaltats. Algun d'adoquinat, com el carrer d'Hernan Cortés (LLarg).

Recordo les llargues nits a la vora del foc del meu padrí, tot escalfant-nos amb les canyes de les mongeteres, les panotxes, etc. explicant-nos fets de la passada guerra.

Ara, aquest final del 2001, les nevades han col·lapsat el país, deixant a la gent assetjada a la carretera, trencant les canonades d'aigua tot carregant els neulers contra l'administració per no estar preparada. Recordo que, també llavors, ens quedàvem sense llum quasi cada nit. El meu pare, moltes vegades, no podia treballar a les màquines perquè no hi havia llum. No passava res, sempre hi havia alguna cosa a fer, fins i tot a mà. Recordo que treballava a Girona, a Can Plana, i no deixaven de circular ni els cotxes d'en Berga tot i haver-hi neu.

El que sí és cert és que, tot i els avenços, la natura encara no la podem controlar. Per molts anys.

Jaume Santana

CARTA

Diuen, els que han anat en avió que la perspectiva des de dalt no s'assembla en res amb la realitat de peu pla. Ara no diguem dels que viatgen en l'estació planetària que admi- ren el nostre planeta per veure'l tot d'un color blau simpàtic. Aquests pensaments em venien al cap escoltan la conferència que el bon disertador Ernest Maragall, tinent d'alcalde de l'ajuntament de Barcelona, ens va oferir a la biblioteca Jaume Ministral, exposant el seu punt de vista sobre el tema de l'emigració. D'una manera molt planera, encara que no entrés en massa detalls, va facilitar perfectament l'entesa del seu discurs que diria s'acosta més a una vista aèria des de les estructures de poder-, que de la realitat del carrer; ves a saber, potser volia aportar un xic d'optimisme a una realitat que tira més a negre que a blau amb tot el respecte per als immigrants d'aquest color-. Ara el dit a la llaga no li va posar: perquè s'ha arribat a aquesta situació en que ningú sap on és? Ni el veí del carrer que conviu amb els nous

ESPECIALITAT EN GELATS

Abat Oliva, 10 - Tel. 972 23 06 79
Major, 57 - Tel. 972 23 00 61
17190 SALT

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

vinguts, que no més sent parlar de pasteres que passen l'estret de Gibraltar, de cues contínues a les Delegacions del Govern escampades pel territori buscant la regularització, d'expulsions,... ni els immigrants que esperen uns papers promesos que no arriben i no saben en quina situació es troben.

Ramon Torramadé

EL MEU POBLE CAMINANT A PEU

Avui m'he preguntat com podria escriure un tema senzill, diferent, i el considerés útil; que les meves paraules no fossin vanes, al contrari, per reflexionar als que ens costa d'expressar-les.

Mireu, avui dia no sabem fer res si ens falta el cotxe.... ai carai!, si quan vas al metge el primer que diu és: que no camina vostè? I tant que camino!- contesta el pacient- no estic seient tot el dia.... La feina de la casa, la compra, procurant que no falti res, portant

A Salt es poden fer caminades en espais acollidors f:R.T.

adequadament una llar ordenada. Però aquest no és el cas; el cas és anar a comprar a peu, no en cotxe.... i caminar, caminar, al ritme que cadascú pugui seguir. Mireu: jo penso que els metges tenen raó sobrada... i els hem de creure. Doncs fil a l'agulla, moneder a les mans i anar a comprar a peu. Llavors tenim la intenció de fer una petita maratón, però pel camí trobes un amic o amiga, que feia dies o mesos, inclús anys, que no veies... el cor s'eixampla... quina il·lusió trobar-te! També camines o camineu vosaltres? O i tant!, contesten ells o elles, hem de fer anys en bon estat físic. I tenen tota la raó del món: quin

poble seria si no hi hagués persones que vetllen per les altres, que fan el possible perquè ens comuniquem unes amb les altres, on moltes vegades treure alguna espina que ens punxa sigui per falta de salut o de comunicació personal amb els altres, ens podem tornar esquerps, antipàtics o gens comunicatius; val la pena fer una caminada, així s'arriba a casa més tranquil, més assestat i més feliç. El cotxe és un vehicle molt necessari, molt útil avui dia... però caminar a peu pel nostre poble, amb tantes belleses com hi ha avui dia, és una sort poder-les contemplar tot anant a peu dins el poble. Els afores, contemplant les deveses, les aus també les hortes tan ben cuidades, necessàries per a l'organisme; ja ho veieu, caminant s'observen petites coses que donen felicitat a l'esperit a la ment i a la nostra persona, només caminant; i principalment les xerrades comunicatives, per una servidora, són un bàlsam que hem de conservar, i si anem en cotxe...tururut bon dia.

Anna Bonal

BURCH constructors, s.a. Salt

**Cases
Ampliacions
Rehabilitació**

C/ Pere Coll i Guibó, 3 - Tel. i Fax 972 23 86 02 - 17190 SALT (Girona)

CURRIUS
FLECA I PASTISSERIA

c/ Llarg, 10 - Tel. 972 23 83 71 - SALT

Tots no passeu pas!!

Vagi amunt o avall, el trànsit a Salt no té sortida; es pot afavorir un carrer però se'n perjudica un altre. El Barri Vell n'és el paradigma, els canvis de direcció no eviten que uns o altres hagin de fer més camí per arribar al destí proposat o necessari, i així es cometen infraccions a consciència sense la voluntat d'infringir, sinó per evitar més voltes. Un cotxe s'atura, mira a un costat i a l'altre i si no veu cap agent de l'autoritat arrenca en direcció prohibida, total són cent metres i no causa cap molèstia a ningú. Les normes ja estan dictades, ara a esperar que el temps hi faci més que els caps pensants que des d'un despatx decideixen per on es passa.

Dues preguntes: si el carrer del Rec és direcció prohibida en direcció al Barri Vell i el carrer Fidel Aguilar és de direcció al carrer Llarg, quina utilitat tindrà l'aparcament de la ronda Monar projectat en la revisió del Pla General? S'hi tornarà a modificar el sentit de la circulació, ja que no té cap més entrada que possibiliti arribar-hi?

Doncs, per què no s'ha fet ara la previsió i evitar l'enrenou de més canvis?

No tots els problemes vénen dels canvis de direcció, hi fa molt el civisme dels conductors, sobretot si no es respecten els espais de les parades de l'autobús. Quan es va canviar la direcció del carrer Major, alguns veïns ho van trobar bé perquè deien que l'autobús tenia espai per parar i els vehicles podien circular sense noses. La realitat no ha estat ben bé així, ja que tot sovint per un motiu o altre l'autobús troba la reserva ocupada i ha de parar al mig del carrer, i si és en hores punta que puja molta gent, ja tens els automobilistes impacients tocant el clàxon com si fos l'autobús el que fes nosa. La reserva és prou vistent amb les grosses lletres al terra pintades de groc. Tenim la mentalitat que els irresponsables són els altres i que les nostres infraccions són poca cosa; per un moment no cal fer-se mala consciència, total si arriba l'autobús no és tanta l'estona que estorbarà el trànsit. Aquests petits detalls, encara que no ho sembli -avui que tothom va amb presses encara que no vagi enlloc-, creen un malestar que sumat a d'altres situacions semblants van creant unes crispacions que trenquen la necessària convivència que tots necessitem.

Camina, mira i observa

En ple hivern, les verdures tocades pel fred agafen una dolçor característica que les fa exquisides. Cal aprofitar aquesta temporada per menjar els naps, els bròquils, les cols, els espinacs...etc.

FLAM D'ESPINACS

Per a 6 persones

Ingredients: 1 Kg d'espinacs, 1/4 de litre de llet, 5 ous, 35 g de mantega.

Renteu bé els espinacs fins que no tinguin gens de terra, bulliu-los amb aigua i sal uns 15 minuts, escorreu-los bé amb les mans prement-los fort per tal que deixin anar tota l'aigua i piqueu-los ben menuts.

Barregeu bé els espinacs, els ous batuts, la llet i la mantega, salpebreu-ho i poseu-hi un xic de nou moscada ratllada.

Unteu una flamera amb mantega i poseu-hi un paper de barba al fons, també untat. Ompliu la flamera o el motllo amb la barreja anterior i poseu-la al forn al bany maria uns 45 minuts.

Bon profit

Carme Bover

Frigorífics del Ter, s.a.

Escorxador general frigorífic
i sala d'especejament núm. 10.4125/cat-10.03930/ge

c/ Major, 419 - Tel. 972 23 31 11 - Fax 972 24 45 18 - 17190 SALT

Télex 56204 FTER-E - Apartat Correus, 239 - 17080 GIRONA

Informació Municipal

Donacions de sang a Salt

L'Ajuntament de Salt ha enviat una carta a totes les entitats de la vila per informar-los de les properes col·lectes de sang que es faran al municipi i sensibilitzar-les davant de la manca de sang, perquè motivin els seus socis, per tal que es facin donants.

La carta informa que a Catalunya fan falta 300.000 donacions anuals per cobrir les necessitats de sang. La darrera col·lecta s'ha fet el 30 de gener a l'Hotel d'Entitats de Salt entre les 11 i les 13.30 i les 16.30 i les 21h.

Premis IV concurs popular de pessebres de Salt

Aquest diumenge 13 de gener, ha tingut lloc l'entrega de premis del 6è Concurs Popular de Pessebres organitzat pel Club Tramuntana de Salt amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt, la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona i l'Agrupació de Pessebristes d'Olot. El lliurament de premis ha estat presidit per l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé.

Les entitats premiades han estat: el parvulari de l'escola Montfalgars i l'IES Salvador Espriu. En la categoria de pessebres familiars els premis han estat per les famílies: Viñolas Puig, Ignasi Grau, Jordi Frigolé i Ramírez Oliveras. A la seu del club Tramuntana, aquest diumenge s'ha pogut visitar una exposició fotogràfica dels pessebres concursants.

Llista de naixements, defuncions i casaments a Salt, del 8 de desembre de 2001 al 15 de gener de 2002

Naixements

Esther Zúñiga Martín (8 de desembre)
Jan Soles Martí (9 de desembre)
Dina Laarab (9 de desembre)
Erika Vicedo González (10 de desembre)
Iman Afantrous (12 de desembre)
Cherif-Samsiaine Jalow (15 de desembre)
Mahamadou Jawara (20 de desembre)
Fatoumata Sawaneh (26 de desembre)
Katerin-Yulie Pastrana Nanclares (27 de desembre)
Mohamed-Saad El Harhar (29 de desembre)
Joan Rivas Arboleas (3 de gener)
Eburahima Marong (5 de gener)

Defuncions

José Sagrera Pórtulas (11 de desembre)
Juan Pujol Nogué (18 de desembre)
Vicenta Prieto Modenes (25 de desembre)
José Vilarrasa Pujol (30 de desembre)
Lorenzo Gironès Pujolràs (3 de gener)
Leocadia Ojuel García (5 de gener)
Josefa Ramada Serra (8 de gener)
Enrique Trias Rissech (13 de gener)
Carlos Corominas Macau (15 de gener)

Casaments

Francisco Pulido Martín i Maria del Carmen Matamoros Rivas (22 de desembre)
Juan Miguel Cansado Rodríguez i Anna Riabchenko (22 de desembre)
Sebastián Muñoz Gomera i Carmen Martínez Jurado (24 de desembre)
Xavier Puigdemont Torramilans i Inmaculada Robles Parés (28 de desembre)
César Rico Marín i Francisca de las Mercedes Henríquez Venegas (4 de gener)
Eladio Cortés López i Maria Egea Murtra (5 de gener)
Joaquim Cuello Vaqué i Maria Mercè Estorach Vila (10 de gener)

Les defuncions anotades només són les del registre del Jutjat de Pau de Salt.

Pensem-hi

Si m'enganyes un cop, la culpa és teva; si m'enganyes dos cops la culpa és meva.
Anaxàgores

Si l'honrades no fos un deure hauria de ser un càlcul.
Concepció Arenal

El temps

En el període comprès entre el 11 de Desembre i el 15 de Gener a Salt es va assolir una temperatura màxima de 14° el dia 14 de Desembre i una mínima de -7,5 el dia 25 de Desembre, segons les dades recollides per l'Estació Meteorològica del Museu de l'Aigua. En el mateix període va ploure 9 dies el 14, 15 de Desembre i el 1, 2, 3, 4, 8, 9 i 13 de Gener i la quantitat màxima recollida fou de 15,3 litres el dia 3 de Gener. La precipitació total en aquest període fou de 32,3 litres.

L'acudit foll *Buzarac*

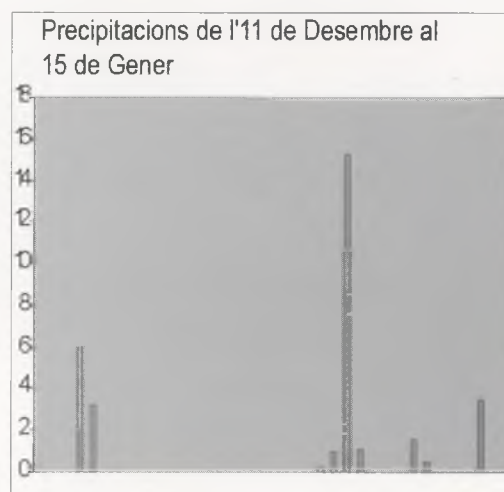
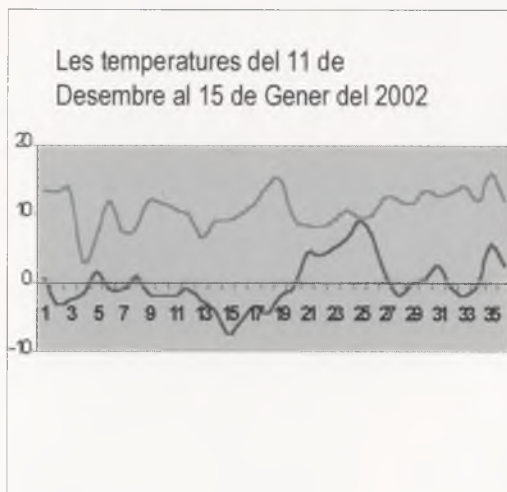

Problema d'escacs n° 8
(valoració 4 punts)
Posició de les peces:
Juguen blanques i guanyen en quatre jugades.
1/blanques(...), negres(...);
2/b(...), n(...); 3/b(...), n(...);
4/b(...) mat.

Sol.lució al problema d'escacs n^o8. Mes de gener

Aquest mes vam introduir un problema amb poques peces que porta les negres a la jugada de ZUGZWANG. És quan un jugador es veu obligat a moure les seves peces tot i la seva situació cada vegada és pitjor.

1/Blanques Ta4+, Negres bxa4; 2/B Rc4, N b5; 3/ Bc5, N b4; 4 pxb4 mat.

Residencial
Maçana

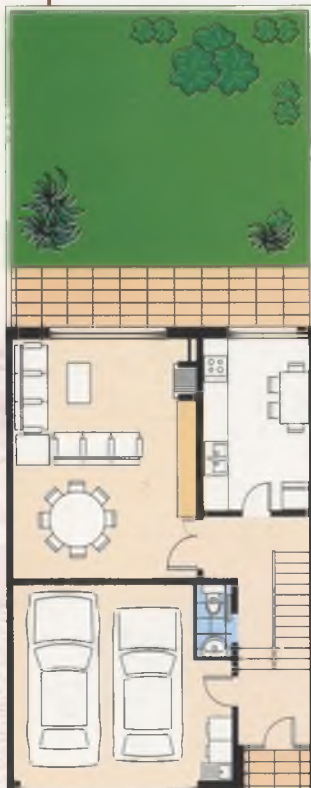
Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

Planta Primera

Planta Sota Coberta

Promoció: ■
C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
Altres promocions ■
de Residencial Maçana

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

☎ 972 235 561

PROMOU:

Residencial
Maçana
SOCIETAT LIMITADA

PROCAM
Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA